

متن پرسش

با عرض سلام و قبولی طاعات و عبادات خدمت استاد عزیز: درخصوص اینکه انسان بایستی خودش را از دیگران پایین ببیند و اینگونه در جامعه قدم بزند مواردی هست که قطع یقین میدانی که کناریت آدم لابلایی و بی بندباری است و یا مثل حکایت حضرت موسی و سگ که خداوند خطاب به حضرت از آوردن پایین تر از خودشان درخواست کردند که حضرت موسی سر آخر از آوردن سگ بی مو هم بجای خود نزد پروردگار خوداری فرمودند در حالی که می دانیم پیغمبر اولوالعزم از یک سگ که برتر است لذا فلسفه این دید گاه چیست؟ غیر از دچار شدن انسان به عجب دلیل دیگری دارد؟ توضیح بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کوچک دانستن خود در این موارد به این معنا است که همه‌ی کارهای خوب خود را توفیق الهی بدانیم و به خود نسبت ندهیم و از این جهت آن حضرت خود را تا آن اندازه پایین می‌بیند نه این که کار خیر او را با کار بد افراد لابلایی بخواهند مقایسه کنند و آن کار خیر را کم ببینند.
موفق باشید